

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420202491
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420202491.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: W. G., D.. XX. XX. XXXX, N. W. X. XX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 1.255,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 90,- € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 29.12.2017 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.165,82 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.255,82 € odo dňa 29.12.2017 do dňa 10.11.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.245,82 € odo dňa 11.11.2020 do dňa 11.12.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.235,82 € odo dňa 12.12.2020 do dňa 28.01.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.225,82 € odo dňa 29.01.2021 do 12.02.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.215,82 € odo dňa 13.02.2021 do dňa 05.03.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.205,82 € odo dňa 06.03.2021 do 12.04.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.195,82 € odo dňa 13.04.2021 do dňa 10.05.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.185,82 € odo dňa 11.05.2021 do dňa 04.06.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.175,82 € odo dňa 05.06.2021 do dňa 08.07.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.165,82 € odo dňa 09.07.2021 do zaplatenia, všetko v 20,- € mesačných splátkach splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas a zročnosti celého zvyšku dlžného plnenia.

Súd žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (VÚB, a. s.) prostredníctvom splnomocneného advokáta podal na tunajší súd dňa 27.07.2020 žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.255,82 € s príslušenstvom s poukazom na skutočnosť, že predmetná pohľadávka žalobcu voči žalovanému predstavuje nesplatenú časť poskytnutého spotrebiteľského úveru pôvodného veriteľa žalobcovi z titulu zmluvy uzatvorenej dňa 22.06.2015.

2. Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz 9CSp/47/2020-31 zo dňa 18.08.2020, voči ktorému platobnému rozkazu dňa 04.09.2020 žalovaný podal odpor. Okresný súd Žiar nad Hronom Uznesením sp. zn. 9Csp/47/2020-42 podaný odpor odmietol s tým, že tento považoval za odpor bez vecného odôvodnenia (§ 267 ods. 1 CSP).

3. Na odvolanie žalovaného proti uzneseniu o odmietnutí odporu, odvolací súd (KS Banská Bystrica) Uznesením sp. zn. 11CoCsp/53/2020-53 zo dňa 31.03.2021 uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým odmietol odpor, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Tunajší súd Uznesením sp. zn. 9Csp/47/2020-57 zo dňa 30.04.2021 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. Bratislava, vstúpil nový žalobca spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, spol. s r. o. Bratislava. Súd tak rozhodol z dôvodu, že po podaní žaloby pôvodný žalobca postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, spol. s r. o. (§ 80 ods. 1, ods. 2 CSP).

5. Po postupe v zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 až ods. 4 CSP (replika/duplika) súd určil termín pojednávania na deň 10.08.2021, na ktoré pojednávanie súd včas a riadne strany sporu predvolal. Žalobca ospravedlnil neúčast' prostredníctvom právneho zástupcu a súčasne súdu oznámil, že po podaní žaloby žalovaný realizoval plnenie v rozsahu 90,- €, a to úhradami vždy po 10,- € dňa 10.11.2020, 11.12.2020, 28.01.2021, 12.02.2021, 05.03.2021, 12.04.2021, 10.05.2021, 04.06.2021, 08.07.2021, a preto v časti uplatňovaného nároku na zaplatenie sumy 90,- € ako i s príslušenstvom vzal žalobu čiastočne späť. S odkazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP súd preto konanie čiastočne zastavil (pozri prvý výrok rozsudku).

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu (§ 180 CSP).

7. V rámci dokazovania súd vykonal výsluch žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi tak, ako boli tieto predložené súdu stranami sporu a zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi pôvodnou veriteľom Y. T., V. Z. a žalovaným ako dlžníkom dňa 22.06.2015, notárskou zápisnicou D. XXXX/XXXX, D. XXXX/XXXX, D. XXXX/XXXX, opisom rozdelenia majetku záväzkov, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.10.2017, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.02.2021, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi VÚB, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia, spol. s r. o., potvrdeniami o príjme žalovaného, prehľadom pravidelných mesačných výdavkoch žalovaného, výpisom bankového účtu žalovaného, na základe čoho súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Medzi právnym predchodcom žalobcom spoločnosťou Y. T. C., V. Z. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 22.06.2015, na základe ktorej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 1.237,98 € charakteru spotrebného úveru za konkrétne dohodnutých podmienok s celkovou čiastkou na zaplatenie 2.962,80 €, celkových nákladoch 1.724,82 €, výške mesačnej splátky 24,69 €, RPMN 23,0 %, priemernej RPMN 20,11 %, pri počte 120-tich splátok, splatnosť prvej splátky 20.08.2015 a termín konečnej splátky 20.07.2025. Žalovaná ako dlžníka si neplnila povinnosti, ku ktorým sa zaviazala a v dohodnutých termínoch neuhradzovala splátky úveru, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu zo zmluvy a výzvou zo dňa 26.10.2017 (čl. 15 spisu) veriteľ oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky v celkovej sume 74,07 € a súčasne túto upozornil, že pokiaľ neuhradí dlžné splátky, dôjde k zosplateniu úveru.

Žalobca preukázal, že výzvu na úhradu dlžných splátok doručil žalovanej a súčasne preukázal, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru oznámením zo dňa 23.12.2017, ktoré riadnym spôsobom bolo pre žalovanú doručené. Žalobca predložil tiež prehľad úhrad a splátok, ako i samotnú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril s predchádzajúcim veriteľom, čím preukazoval svoju aktívnu legitímáciu v konaní. Ku dňu zosplatenia úveru predstavoval dlh 1.848,38 € a žalovaná poskytla len čiastočnú úhradu 592,56 €, preto ku dňu podania žaloby uplatňoval žalobca nárok na úhradu sumy 1.255,82 €. Neskôr po čiastočnom späťvzatí žaloby zohľadnil plnenia poskytnuté žalovanou po podaní žaloby na súd v rozsahu 90,-€..

9. Žalovaná nespochybňovala uplatňovaný nárok žalobcu čo do výšky ani dôvodu, skutkové tvrdenia žalobcu o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere s právnym predchodcom žalobcu, o výške poskytnutého plnenia, a preto súd s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné.

Žalovaná odkazovala len na svoju nepriaznivú finančnú a sociálnu situáciu s argumentáciou, že je nemajetná, jej jediným príjmom je starobný dôchodok a s prihliadnutím na jej pravidelné výdavky nie je schopná poskytnúť plnenie tak, ako bola k nemu zaviazaná vydaným platobným rozkazom. Je schopná

svoj záväzok plniť pravidelnými mesačnými úhradami vo výške 10,- € mesačne, čo po podaní žaloby i činí. Žiadala, aby jej súdom nebola uložená povinnosť úhrady uplatňovaného zákonného úroku z omeškania žalobcom, a tiež, aby jej nebola uložená povinnosť náhrady trov.

10. Súd mal za to, že žalobca je aktívne legitimovaný v konaní, keďže preukázal danú skutočnosť predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril s právnym predchodcom VÚB, a. s. Bratislava. Súd z predložených listinných dôkazov mal tiež za to, že dôvodne a za splnenia zákonných podmienok s odkazom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v spojitosti s § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k predčasnemu zosplatneniu zmluvy o úvere, ktorá zmluva je spotrebiteľského charakteru. Žalobca preukázal, že pôvodný veriteľ v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyhlásil mimoriadnu splatnosť zo spotrebiteľskej zmluvy po tom, ak najprv upozornil dlžníka na uplatnenie tohto práva výzvou zo dňa 26.10.2017 a následne oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, spotrebiteľský úver spoplatnil ku dňu 23.12.2017. Súd konštatuje, že zosplatnenie úveru bolo realizované zákonným spôsobom za splnenia kumulatívnych podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo spotrebiteľskej zmluvy a to po predchádzajúcom upozornení dlžníka na uplatnenie takéhoto práva a následného samotného zosplatnenia.

11. Súd konštatuje, že predložená úverová zmluva, ktorú uzatvorila žalovaná v postavení dlžníka s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom je veriteľom je spotrebiteľského charakteru, je nutné na ňu aplikovať príslušné hmotnoprávne ustanovenia § 52 a nasledujúce OZ o spotrebiteľských zmluvách, a tiež lex specialis Zákon o spotrebiteľských úveroch platný ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Z obsahu predmetnej zmluvy, s ktorou sa súd oboznámil, nevyplýva žiadna okolnosť nasvedčujúca tomu, že zmluva neobsahuje niektoré zákonné náležitosti v zmysle Zák. č. 129/2010 Z. z., ktorých absencia by spôsobila bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Súd mal za preukázané, že ani najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov nebola dohodnutá v rozpore so zákonom. Počnúc dňom 01.06.2014 takáto najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov v prípade spotrebiteľskej zmluvy s odkazom na § 53 ods. 6 OZ bola obmedzená tak, že nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa zverejnených údajov na webovom portáli Ministerstva financií Slovenskej republiky bola priemerná RPMN obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých bankami v roku 2015 vo výške, ktorá je nižšia ako bola dohodnutá v konkrétnej zmluve, a preto odplata neprevyšovala dvojnásobok RPMN, ktorá bola exaktne stanovená v zmysle vykonávacieho predpisu k OZ a to Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

13. Z prehľadu čerpania finančných prostriedkov formou úveru a prehľadu úhrad od dlžníka jednotlivými splátkami za poskytnutý úver mal súd za preukázané, že uplatňovaný nárok ku dňu rozhodovania žalobcu po zohľadnení aj čiastočného plnenia žalovanej, ktoré poskytla po podaní žaloby na súd je dôvodný. Ani samotná žalovaná túto skutočnosť žiadnym spôsobom nerozporevala, žiadala však povolenie možnosti úhrady plnenia, ku ktorému bude zaviazaná rozhodnutím súdu formou mesačných splátok vo výške 10,- €.

14. Žalovaná žiadala o umožnenie plnenia vo forme splátky vo výške 10,- € s poukazom na svoju finančnú, sociálnu a zdravotnú situáciu. Žalovaná argumentovala nepriaznivým zdravotným stavom, pričom danú skutočnosť súdu žiadnym spôsobom v konaní nepreukázala. Žalovaná preukázala tvrdenia o tom, že je starobnou dôchodkyňou a jej príjem je na úrovni 368,- €, z ktorého príjmu uhrádza záväzky vo vzťahu k Tatra banke, a. s. z titulu úhrady úveru 63,95 € mesačne, ktorý úver použila v minulosti na vyriešenie svojej bytovej otázky (stavebné úpravy garsónky), ďalej uhrádza mesačne sumu 48,24 € pre H. N. a. s. v súvislosti s využívaním kreditnej karty, ktoré finančné prostriedky používala na bežnú potrebu. Uhrádza poistné na pohrebné trovy v sume 15,- € mesačne a náklady žalovanej na bývanie a inkasné poplatky predstavujú sumu 90,- €. Žalovaná ďalej deklarovala, že pravidelne uhrádza mesačne v prospech spoločnosti Telekom sumu 28,72 € za televíziu a internet s argumentáciou, že túto službu využíva ako jediné spoločenské vyžitie. Ďalšie záväzky vo vzťahu k nebankovým spoločnostiam si uhrádza vo vzťahu k spoločnosti Intrum Justitia z titulu iného záväzku v sume 3 x po 5,- € mesačne, spolu 15,- €, uhrádza tiež poplatok za vedenie peňažného účtu vo výške 15,- € a poistenie 1,34 €. Žalovaná argumentovala tým, že z celkového príjmu jej reálne na uspokojovanie všetkých potrieb po zohľadnení nevyhnutých výdavkov zostáva suma 72,- € zo starobného dôchodku, ktorý poberá vo výške

368,- €, čím zdôvodňovala pred súdom, že nie je schopná poskytnúť plnenie vo vyššej sume ako 10,- € mesačne.

15. Po tom, čo deklarovala žalovaná príjem na úrovni 368,- € mesačne a výdavky, ktoré špecifikovala aj na pojednávaní, súd zistil, že reálne žalovaná disponuje sumou nie 72,- € po uhradení všetkých nevyhnutných výdavkov, ale sumou 119,- € mesačne.

16. Práve s prihliadnutím na finančnú a sociálnu situáciu žalovanej, aj keď lehota na plnenie určená zákonom (§ 232 ods. 3 CSP) je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, súd s prihliadnutím na nelichotivú finančnú a sociálnu situáciu na strane žalovanej tejto umožnil plnenie formou splátok. Súd neumožnil pre žalovanú plnenie formou splátok, ktoré požadovala žalovaná vo výške 10,- € mesačne, ale výšku splátok súd určil v sume 20,- € mesačne s prihliadnutím na výšku priznanej pohľadávky, reálnu možnosť plnenia, ako i zostatok finančných prostriedkov, ktorými po zohľadnení nevyhnutných výdavkov žalovaná disponuje. Súd prihliadol tiež na to, že nie všetky deklarované výdavky žalovanej predstavujú výdavky nevyhnutného charakteru. Žalovaná plní množstvo záväzkov vo vzťahu k peňažným, resp. nepeňažným subjektom, ktoré vznikli v minulosti. Žalovaná realizuje tiež úhradu nie nevyhnutných výdavkov pokiaľ poskytuje pravidelné mesačné plnenie pre spoločnosť H. vo výške 28,- € mesačne. Súd aj keď povolil plnenie formou splátok pre žalovanú, zohľadnil dôvody pre ktoré sa žalovaná nachádza v nepriaznivej sociálnej situácii. Sama žalovaná nezodpovedným správaním (neprimeraná finančná úverová zaťaženosť) si stav privodila. Súd prihliadal aj na výšku uloženej povinnosti a čas, za ktorý pri povolení splátok reálne dôjde k splneniu záväzku. Všetky tieto okolnosti súd zohľadnil pri určení výšky splátky v sume 20,- € mesačne.

17. V zmysle ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas je v omeškaní. Ak je omeškanie peňažného charakteru má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení i úroky z omeškania. V konaní žalobca uplatnil i nárok na zákonný úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po vyhlásení splatnosti (resp. 6 dní po vyhlásení splatnosti) počnúc dňom 29.12.2017 až do zaplatenia. Žalovaná, tým, že neuhradila svoj záväzok riadne a včas, dostala sa s jeho plnením do omeškania v dôsledku čoho jej vznikla zákonná povinnosť zaplatiť žalobcovi ako právnenému nástupcovi pôvodného veriteľa okrem dlžnej sumy i zákonný úrok z omeškania. V zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú ustanovenia OZ, § 3, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase omeškania základná úroková sadzba ECB predstavovala 0,0 %, a preto súd zaviazal žalovanú i k povinnosti úhrady zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % z jednotlivých dlžných súm, pričom súd zohľadnil obdobie pri určení úroku z omeškania kedy po podaní žaloby žalovaná poskytla čiastočnú úhradu v pravidelných mesačných splátkach (9 x á 10,- €).

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. I keď žalovaná žiadala, aby súdom nebola zaviazaná k náhrade trov konania z dôvodu nepriaznivej finančnej a sociálnej situácie súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal prioritne z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, t. j. podľa pomeru úspechu v konaní. Práve zásada úspechu v konaní predstavuje esenciálne kritérium pre priznanie náhrady trov konania. Žalobca bol v konaní úspešný, a preto súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania neaplikoval ustanovenie § 257 CSP, pretože nezistil také dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, pre ktoré by v prejednávanej veci mohol rozhodnúť týmto spôsobom.

Súd nezistil existenciu žiadnych zvláštnych okolností, ktoré by mali charakter hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej, ktoré by súd mohol takýmto spôsobom vyhodnotiť a následne využiť výnimočné ustanovenie o nepriznaní náhrady trov konania. Súd pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného

zreteľa prihliadal tiež na okolnosti, ktoré zvýrazňovala a na ktoré odkazovala žalovaná (nepriaznivá finančná situácia, sociálne a osobné pomery), avšak všímal si i dôvody a okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku podaním žaloby na súd. Samotná okolnosť, že žalovaná je v nepriaznivej finančnej situácii neznamená dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý možno rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 257. V širších súvislostiach je nutné poukázať na správanie žalovanej, ktorá dlhodobo čerpá úvery od nebankových, resp. bankových subjektov, ktoré následne vzhľadom na svoje príjmy nie je schopná reálne uhrádzať. Súd preto vo veci rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle zásady úspechu v spore a žalovanej uložil povinnosť nahradiť trovy žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).